మీరు ఆయన దగ్గరకు వెళ్లటం కాదు, ఆయనే మీ దగ్గరకు వచ్చి మిమ్మల్ని స్వాధీనం చేసుకొని ఆయన స్వరూపాన్ని మీకు ఇస్తాడు, వాడు దేవుడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 27-10-05, పాలకొల్లు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

కొంతమంది పెద్దలు ఈ భూమి మీదకు వస్తారు. అప్పటి సమాజపరిస్థితులను బట్టి చెపుతూ, సమాజంలో ఉన్న లోటుపాట్లను సవరించి, తాత్కాలికంగా ప్రయోజనాలు చేసి ఈ లోకాన్ని విడిచిపెట్టి వెళ్లిపోతారు. కాని రామకృష్ణుడు, గౌతమబుద్ధుడు, రమణ మహర్షి వీరు కేవలం ఒక కాలానికి, ఒక దేశానికి పరిమితమైనటువంటి వారు కాదు. వారి నోటిద్వారా ఒకమాట వస్తే అది దేశానికి అతీతంగా, కాలానికి అతీతంగా ఉంటుంది. సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు, కొండలు ఎంతకాలం అయితే ఉంటాయో, నదులు ఎంత కాలం ప్రవహిస్తూ ఉంటాయో వారి మాట కూడా అంతకాలం ఉంటుంది అంతేగాని ఇవాళ కొత్తగా ఉండి, నాలుగు రోజులకు పాతబడిపోయే మాటలు కాదు. బ్రాహ్మీస్థితిని పొందిన వారు మాత్రమే అలా చెప్పగలరు లేకపోతే అలా చెప్పటం సాధ్యం కాదు. దేహం నేను అనుకొనే వాడికి సుఖం ఉంది, దుఃఖం ఉంది, బంధం ఉంది, మోక్షం ఉంది, దేహము నేను అనే వాడిని తీసి ఒకప్రక్కన పెడితే పుట్టుక లేదు, చావు లేదు, సుఖం లేదు, దుఃఖం లేదు, బంధం లేదు, మోక్షం లేదు. మనం ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నామో ఆ నేను ఎవరు అని ప్రశ్నించుకొనే అలవాటు ఇంకా మనకు రాలేదు. కనిపించిన వారినల్లా మీరు ఎవరు అని అడుగుతాము, ఇతరుల గురించి వివరాలు సేకరిస్తాము కాని ఈ నేను ఎవరు అని ప్రశ్నించి, దీని గురించి సమాచారం తెలుసుకోవటం లేదు. ఇది మన అజ్ఞానానికి పరాకాష్ట. నేను సమాజాన్ని ఉద్ధరిస్తాను అంటావు మంచిదే. ఈ ఉద్ధరిస్తాను అనే నేను ఎవరు? మనం ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నామో అది దేహగతమైనది, మనోగతమైనది, ఇంద్రియగతమైనది, ఇది సత్యం కాదు, దేహం ఎంత నిజమో, ఈ లోకం ఎంత నిజమో, పుణ్యపాపములు స్వర్గ నరకములు ఎంతనిజమో మనం అనుకొనే నేను కూడా అంతే నిజం. దేహం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోతున్నాను అని దేహం అనుకోదు, దేహానికి భిన్నంగా ఉన్న నేను అనుకొంటుంది. ఆ నేను ఎంత నిజమో ఈ దేహానికి వచ్చే చావు కూడా అంతే నిజం. ఈ నేనును ప్రశ్నించగా ప్రశ్నించగా అది ఎక్కడనుండి ఉదయించి వచ్చిందో అక్కడకు ఉపసంహారింపబడుతుంది.

ఈ నేను అనే తలంపు మన లోపల నుండి వస్తోంది కాని అది ఎక్కడ నుండి వస్తోందో మనకు తెలియటం లేదు. ఆ స్థానం నీవు తెలుసుకోగలిగితే నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది, నీవు బంధంలో నుండి మోక్షం లోనికి వస్తావు, ఇవి కాలక్షేపణ మాటలు కాదు, నగ్నసత్యాలు.

మనకు భయం ఉంది, రాగద్వేషాలు ఉన్నాయి, కపటం ఉంది, ఈ కనిపించే నామరూపాలు మాత్రమే నిజం, ఈ నామరూపాలకు అతీతంగా ఏమీ లేదు అనుకొంటున్నాము. అందుచేత లోపలఉన్న సద్వస్తువు మనకు ఎరుకలోనికి రావటం లేదు. నీ కపటమైన మనస్సుకా లోపలఉన్న సత్యవస్తువు తెలిసేది? మనకు న్యూస్‌పేపరు మీద ఉన్న గౌరవం కూడా భగవంతుడు చెప్పిన మాట మీద లేదు ఎందుచేతనంటే మన బుద్ధి మంచిది కాదు. మనం బాగుపడటానికి భగవంతుడు ఎన్నో మాటలు చెప్పాడు కాని అవి మనకు చేదుగా, విషపూరితంగా కనిపిస్తున్నాయి. మన మనస్సు అణిగిపోతే మనద్వారా సమాజానికి మేలు జరుగుతుంది. మనకు అర్హత లేకుండా ఏదో సమాజాన్ని ఉద్ధరించాలి అంటే అది సాధ్యం కాదు. భగవంతుడు మనకు కొన్ని శక్తులు ఇచ్చాడు, వాటిని మనం జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. కొంతమంది ఉన్నతంగా ఆలోచిస్తారు. మన ఆలోచన ఎప్పుడూ మంచివైపు ఉండాలి గాని చెడువైపు ఆలోచించకూడదు. మంచివైపు ఆలోచిస్తూ ఉంటే మన బుద్ధి శుద్ధి అవుతుంది. మనకు ఉన్న చదువును మంచికి ఉపయోగిస్తే దానివలన మనకి శక్తి పెరుగుతుంది. మనకు ఉన్న ధనాన్ని మంచికి ఉపయోగిస్తే భవిష్యత్‌లో ధనం పెరుగుతుంది, చెడ్డకు ఉపయోగిస్తే ఉన్న ధనం పోతుంది, చివరకు దారిద్ర్యం మిగులుతుంది. మనకు ఉన్న డబ్బును, చదువును, మన బుద్ధిని జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకొంటూఉంటే మనం అభివృద్ధి అవుతాము, సరిగా ఉపయోగించుకోకపోతే అవే మనలను పాడుచేస్తాయి, జీవించి ఉండగానే శవాలకింద అయిపోతాము.

ఈశ్వరుడు రూపరహితుడు, నామరహితుడు. ఆయన పనిచేస్తూ ఉంటాడు కాని పని చేస్తున్నట్లు మీకు కనిపించడు. నీ కళ్ళకు కనిపించటం లేదని, నీ బుద్ధికి అందటం లేదని ఆయన లేడు అనుకోవద్దు. నువ్వు ఎంత? నీ జీవితం ఎంత? నీ తెలివి ఎంత? ఈ గోడ ప్రక్కన ఏముందో నీకు తెలియదు, ఇంకో గంటలో ఏమి జరుగుతుందో నీకు తెలియదు, నువ్వా ఈ సృష్టి గురించి ఆలోచించేది. సీలింగ్ ఫ్యాన్ స్పీడుగా తిరుగుతూ ఉంటే దాని రెక్కలు కనబడవు, రెక్కలు కనబడటం లేదు అని ఫ్యాన్ తిరగటం లేదు అని అర్థం కాదు.

అదే విధంగా ఈశ్వరుడు నీ కళ్ళకు కనబడనంత వేగంగా, నీ బుద్ధికి అందనంత వేగంగా పనిచేస్తున్నాడు. నీ బుద్ధికి అందటం లేదు అని ఆయన పనిచేయటం లేదు అని నీవు అనుకోకు. ఆయన చేసే పని నిర్మలంగా, సైలెంట్‌గా చేస్తాడు. నీ గుర్తింపులతో పని లేకుండా చేస్తాడు, వాడు ఈశ్వరుడు. ఈ మధ్య మమ్మల్ని అశాంతి పీడించేస్తోంది అని కొంతమంది అంటారు. పూర్వ జన్మలలో మనం పవిత్రంగా జీవించకపోతే, వివేకవంతంగా జీవించకపోతే, సత్కర్మలు చేసి ఉండకపోతే అదే మనలో అశాంతిగా, దుఃఖంగా స్మశానంకు వెళ్ళేవరకు మనలను పీడిస్తుంది.

నరేన్ నాలుగు రోజులు కనబడకపోతే నీటిలో ఉన్న చేపను గట్టుమీద వేస్తే గిలగిలా ఎలా కొట్టుకొంటుందో అలాగ ఉండేది రామకృష్ణుడికి, అది జన్మాంతర అనుబంధం. పూర్వ జన్మలలో అనుబంధం ఉంటే మీ శరీరాలు శవం అయ్యేవరకు ఆ స్నేహం అలా కొనసాగుతుంది, అనుబంధం లేకపోతే ఏదో పాయింట్‌లో బ్రేక్ అయిపోతుంది. జ్ఞానం అంటే ఏమిటి అని రామకృష్ణుడు నరేన్‌ను అడుగుతున్నాడు. నరేన్ అలా చూస్తున్నాడు. మనకు తెలియనది ఆయనకు తెలుస్తోంది అని గుర్తిస్తున్నాడు. జ్ఞానం అంటే ఒక్క మాటలో చెప్పాడు రామకృష్ణుడు. ఓ భగవంతుడా! నువ్వే కర్తవు, నేను అకర్తను అన్నాడు. ఇదీ జ్ఞానం అంటే. దేహం కనుక నువ్వు అయితే నువ్వు కర్తవే, కాని నీవు దేహం కాదు అయినా నువ్వే కర్తను అనుకొంటున్నావు అందుకే నిన్ను దుఃఖం వెంటాడుతోంది. దేవుడు లేడు అంటున్నావు. నీ ఇష్టాయిష్టాలమీద ఆయన ఆధారపడిలేడు. నీకు కోపం వచ్చి దేవుడు లేడు అనవచ్చు అంత మాత్రంచేత ఉన్న దేవుడు ఎక్కడికి పోడు. ఉన్నదేదో ఉంది, లేనిదేదో లేదు, లేని దానికి ఉండటం అంటూ లేదు, ఉన్న దానికి లేకపోవటం అంటూ లేదు. కాని ఉన్నది లేనట్లుగా, లేనిది ఉన్నట్లుగా నీకు కనిపిస్తోంది, దానినే మాయ అంటారు నరేన్ అని చెప్పాడు. లోపల చైతన్యం ఉంది. మనం సాధన చేసేటప్పుడు అది వేరు, మనం వేరు అనుకొని సాధన చేస్తాము. అది అనుభవైకవేద్యం అయ్యాక అదే నేను అని నీకు తెలుస్తుంది, అప్పుడు వాడు సంసారంలో నుండి బయటపడతాడు, వాడే జ్ఞాని. నేను పుట్టాను, నేను చనిపోతున్నాను అనుకొనేవాడు ఎవడూ జ్ఞానికాదు.

కృష్ణుడు గీత చెప్పేటప్పుడు నేను, నేను అంటే అది మనం అనుకొనే నేను కాదు, అంతటా వ్యాపించిన వస్తువు ఏదైతే ఉందో ఆ చైతన్యమే నేను నేను అని చెపుతోంది. అంతే గాని అక్కడ దేహమాత్రుడు కాదు. మనం నేను అనేటప్పటికి ఒక రూపం తోటి, నామం తోటి

తాదాత్మ్యం పొందుతాము. మనకు వంద సంవత్సరాలు వయస్సు వచ్చినా ఏమీ సాధన లేకపోవటం వలన ఈ కనిపించే నామరూపాలు నూటికి నూరుపాళ్ళు అసత్యం అనే బుద్ధి మనకు రావటం లేదు. మనం ఏదైనా ఒక పనిచేసేటప్పుడు ఒక రూపాన్ని, ఒక నామాన్ని పెట్టుకొని చెయ్యకూడదు. ఇది ధర్మం అనుకొన్నప్పడు ఆ పని చెయ్యటమే. అంతేగాని రూపాన్ని, నామాన్ని పట్టుకొని మనం పనిచేస్తూ ఉంటే ధర్మమార్గంలో ప్రయాణం చేయలేము, హృదయంలో ప్రవేశించలేము, మోక్షసుఖాన్ని పొందలేము. నువ్వు రాగ ద్వేషాలు లేకుండా, ఇష్టాయిష్టాలు లేకుండా నీ ఇంద్రియాలతో ఒకవేళ విషయాలను గ్రహిస్తున్నా నీ శాంతి చెదిరి పోదు, నీ సుఖం చెదిరిపోదు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. మీరు ఏదైనా ఒక పని సాధించాలి అనుకొన్నప్పడు మీ ప్రయత్నం మీరు చేస్తూ అందరి సహకారం తీసుకోండి. మీరు ధనం సంపాదించాలి అనుకొంటున్నారు, అది ఒక పని అనుకొంటున్నారు. కష్టపడి చదువుకొంటున్నారు. అది ఒక పని అనుకొంటున్నారు. కీర్తిని సంపాదించాలి అనుకొంటున్నారు. అది ఒక పని అనుకొంటున్నారు. అయితే మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవటం, ఏకాగ్రం చేసుకోవటం అది మటుకు పనికాదు అనుకొంటున్నావా? నిన్ను నీవు బాగు చేసుకోవటం పని కాదా? అని భగవంతుడు అడుగుతున్నాడు. భగవంతుడు చాలా గొప్పవాడు అని కొంతమంది నోటితో పొగుడుతూ ఉంటారు కాని ఆయన చెప్పిన మాటలు వినరు. ఇటువంటి వారిని చూసి భగవంతుడు మోసపోడు. మనం సమాజాన్ని మోసం చేయవచ్చు గాని భగవంతుడిని మోసం చేయలేము. మనలో ఏమి ఉందో మనకు తలంపు వచ్చాక తెలుస్తుంది, తలంపు రాకముందే మనలో ఏమిఉందో ఆయనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది, ఆయన సర్వసాక్షి, సర్వదర్శి.

నువ్వు ద్వేషాన్ని ఆశ్రయించకు, ప్రేమను ఆశ్రయించు. అసత్యాన్ని ఆశ్రయించకు సత్యాన్ని ఆశ్రయించు, అధర్మాన్ని ఆశ్రయించకు ధర్మాన్ని ఆశ్రయించు. ఏవో తాత్కాలిక ప్రయోజనాల కోసం ధర్మాల్ని విడిచిపెట్టవద్దు. నువ్వు ధర్మాన్ని అంటిపెట్టుకొని ఉంటే నీ హృదయంలో ఉన్న సద్వస్తువు నీకు తానుగా ఎరుకలోనికి వస్తుంది. భగవంతుడు మన హృదయంలో ఉన్నాడు. మనం హృదయం యొక్క లోయలోనికి దిగలేక పుస్తకాలలోను, బయట ప్రకృతిలోను దేవుడికోసం వెతుకుతున్నాము. దయలో నుండి ప్రేమ పుడుతుంది, భక్తిలోనుండి జ్ఞానం పుడుతుంది. దయలేనివాడు ఈ సమాజాన్ని ప్రేమించలేడు. నేను ఎవరికైనా సహాయ సహకారములు అందిస్తే వారిని ఉద్ధరించటానికి కాదు, నన్ను నేను

ఉద్ధరించుకోవటానికి చేస్తున్నాను అని లింకన్ అనేవాడు. ఆహారం విషయంలో, విహారం విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండు. కొంతమంది అన్నం తిన్న వెంటనే మంచం మీద పడిపోతారు. మనం అన్నం ఎంత తినాలి అంటే అన్నం తినకముందు ఏ పని చేసుకొంటున్నామో అన్నం తిన్న తరువాత కూడా ఆ పని చేసుకొనేటట్లుగా ఉండాలి, అంతేగాని మత్తు వచ్చి మంచం మీద పడిపోయేలా తింటే ఎలాగ? కొంతమంది ఎంతసేపు పని నొల్లుకొంటూ ఉంటారు, 24 గంటలు వారి స్వార్థం చూసుకొంటూ ఉంటారు. నువ్వు 24 గంటలు ఏదోపని నొల్లుకుంటూ ఉంటే నువ్వు సాధన ఎప్పడు చేస్తావు, జపధ్యానములు ఎప్పడు చేస్తావు. భగవదనుభవం ఎప్పడు పొందుతావు. 24 గంటలు పనిచేసి నీ స్వార్థాన్ని నెరవేర్చుకొంటావు ఇంక నీ జీవితంలో సాధించింది ఏమిటి? నీకు మిగిలేది ఏమిటి? అది కూడా ఆలోచించుకో. మీ పనులు మీరు చేసుకోవచ్చు. అతి పనికి రాదు, మధ్యేమార్గంలో ఉండాలి. మేము 24 గంటలు బిజీగా ఉన్నాము అని కొంతమంది అంటూ ఉంటారు మరి చావు వస్తే ఆగుతుందా? ఒక్క క్షణం కూడా ఆగదు. ఏమి సాధించటానికి నీవు బిజీగా ఉన్నావు. లోకాన్ని ఉద్ధరించటానికి బిజీగా ఉన్నావా? నీ మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవటానికి బిజీగా ఉన్నావా? నీ బుద్ధిని బాగుచేసుకోవటానికి బిజీగా ఉన్నావా? లేకపోతే నీ కోరికలు నెరవేర్చుకోవటానికి బిజీగా ఉన్నావా? దేనికి బిజీగా ఉంటున్నావో చూసుకో.

మీ దేహప్రారబ్ధంలో డబ్బు ఉంటే ఉండనివ్వండి, పదవులు ఉంటే ఉండనివ్వండి, వంద పి.హెచ్‌డిలు ఉంటే ఉండనివ్వండి కాని నీ సుఖం కోసం, శాంతి కోసం వాటి మీద ఆధారపడితే నీకు చివరకు మిగిలేది విషాదం, అశాంతి, నరకం. అందుచేత నీ సుఖం కోసం, శాంతి కోసం ఇతరుల మీద ఆధారపడితే, బాహ్యపరిస్థితుల మీద ఆధారపడితే మీ శాంతి అంతా ఏ నాటికైనా అశాంతిగా మారిపోతుంది, ఇది గుర్తు పెట్టుకోండి. సూర్యుడు ఉన్నప్పడు చీకటి ఉండదు అలాగే స్వయం ప్రకాశమైన ఆత్మ సమక్షంలో అవిద్య ఉండదు, అశాంతి ఉండదు, దుఃఖం ఉండదు. నీకు ఇష్టమైన మార్గంలో ప్రయాణించు, భక్తిమార్గం జ్ఞానమార్గం కర్మమార్గం నీ మనస్సుకు ఏది అభిరుచి ఉంటే ఆ రకంగా సాధన చేసుకో. నీకు అహంభావన ఉన్నంతకాలం, ఆడంబరం ఉన్నంతకాలం, అసత్యంలో కూరుకొనిపోయి ఉన్నంతకాలం నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. ఈ మాటలు మీకు నచ్చవచ్చు, నచ్చకపోవచ్చు కాని ఇది సత్యం. ఎవరినో సంతృప్తి పరచటానికి చెప్పిన మాటలు కాదు. భగవంతుడు

చెప్పిన మాట మీద మనకు నమ్మకం, విశ్వాసం కలగాలి, అప్పుడు శ్రద్ధ వస్తుంది, శ్రద్ధలో నుండి జ్ఞానం వస్తుంది. మనకు శ్రద్ధ ఉంటే ఏదైనా సాధించగలము. నాకు టెన్షన్ వస్తోంది అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. నేను కర్తను అని అనుకోవటం వలన టెన్షన్ వస్తోంది, భగవంతుడే కర్త అని నూటికి నూరుపాళ్ళు నీకు అర్థమయితే టెన్షన్ అనే సమస్య లేదు, మీరు మెంటల్ డాక్టర్ల దగ్గరకు వెళ్ళనక్కరలేదు. మీరు మెంటల్ డాక్టర్ల దగ్గరకు వెళితే ఏవో మందులు ఇస్తారు, 10 రోజుల్లో తగ్గుతుంది, మరల మానసిక అనారోగ్యం రిపీట్ అవుతుంది. మీరు సబ్జక్టును క్లోజ్‌గా అర్థం చేసుకొంటే నిప్పు మీద నీరు పోస్తే వెంటనే ఎలా ఆరిపోతుందో అలాగ మీ టెన్షన్, మీ అశాంతి అప్పటికప్పుడే ఆగిపోతాయి. అన్నం వండుకోవటం, ఇల్లు తుడుచుకోవటం ఇవి మాత్రమే పనులు కాదు నామం స్మరించటం, ధ్యానం చేయటం, విచారణ చేయటం ఇవి అన్నీ కూడా పనులే అన్న సంగతి మర్చిపోవద్దు. ఇవి అన్నీ ఎందుకు అంటే మనం పవిత్రులం అవ్వటానికే. నేను జ్ఞానం సంపాదిస్తే నా వలన ఇతరులకు ఏమైనా సహాయ సహకారములు అందుతాయా అని ఒకరు భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. తప్పనిసరిగా అందుతాయి, ఇందులో నీకు సందేహం ఎందుకు? నీకు జ్ఞానం కలిగితే, నీకు శాంతి ఉంటే నీ ద్వారా ఇతరులకు సహాయ సహకారములు అందుతాయి.

నువ్వు ఏ వస్తువునయితే తెలుసుకోవాలి అనుకొంటున్నావో దానిని శరణు వేడుకో. అది నీ కంటే దూరంగా లేదు. నీ కాళ్ళకంటే, నీ చేతుల కంటే, నీ తలకాయకంటే అతి దగ్గరగా నీలోనే ఉంది. మనకు పైన చర్మం కనబడుతోంది, దాని లోపల మాంసం, ఆ మాంసం లోపల ఎముకలు ఉన్నాయి. ఆ ఎముకల లోపల ఎక్కడో హృదయాంతరాళాలలో భగవంతుడు అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. నీకు తెలియవచ్చు, తెలియకపోవచ్చు. నీకు తెలియనంత మాత్రం చేత ఉన్నవాడు లేకుండా పోడు. ఆయన సర్వసాక్షిగా ఉన్నాడు. ఆయన దయ పొందటంకోసం, ఆయన అనుగ్రహం కలగటం కోసం నువ్వు ఏదైనా ఒక్కపని అయినా చేసావా? కనీసం ఒక్కమాట అయినా మాట్లాడావా? ఎందుకు ఈ వ్యర్థమైన ఆలోచనలు, తలంపులు, కోరికలు. మన ఇంట్లో ఉన్న వ్యక్తులను సంతోషపెట్టటానికి మనం చాలా పనులు చేస్తాము, చచ్చే వరకు మనకు అదే పని. భగవంతుని అనుగ్రహం పొందటం కోసం కనీసం చిన్నపని అయినా చేస్తున్నావా? అది చూసుకో. ఏమీ అక్కరలేదు. మీ ఇంట్లో వారిని

మీరు ఎలా ప్రేమిస్తున్నారో అలాగ దేశాన్ని ప్రేమించండి, మీరు ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతారు. మీ ఇంట్లో వారు మిమ్మల్ని కొడతారు అనుకోండి అయినా వారిని ప్రేమించటం మానరు, దానికి వారి మీద ఉన్న మమకారం కారణం. మీరు వారి కోసం వేలాది ఎకరాలు సంపాదించి ఇస్తే నీ కోరికలు నెరవేర్చుకోవటం కోసం మాకు ఏదో సంపాదించి పెట్టావు అంతేగాని మమ్మల్ని ఉద్ధరించావు అని మేము అనుకోవటం లేదు అని అలా తిరస్కారంగా మాట్లాడేవారు కూడా ఉన్నారు. అది డివైన్ నేచర్‌కాదు, డివైన్ నేచర్ ఉన్నవారు అలా మాట్లాడరు. అది హ్యూమన్ నేచర్.

నీ అహంకారాన్ని సంతృప్తిపరచటానికి చాలా పనులు చేస్తున్నావు. అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడి దయ సంపాదించటానికి నీవు ఏమైనా చేస్తున్నావా? నీ జీవితవిధానం ఎలా ఉండాలి అంటే అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడి దయ సంపాదించటానికి అనుగుణంగా నీ జీవితాన్ని తీర్చి దిద్దుకో. నీకు ఆలోచన వస్తే వాడి అనుగ్రహాన్ని సంపాదించటానికి రావాలి, నీవు చేతితో ఏదైనా పనిచేస్తే ఆయన అనుగ్రహాన్ని సంపాదించటానికి చెయ్యి. అప్పడు నీకు శాశ్వతమైన సుఖం, శాంతి దొరుకుతాయి. మనకు డబ్బు ఉంటే అది అనుభవించే కొలది తరుగుతుంది కాని ఈ శాంతి అనుభవించే కొలది పెరుగుతుంది. మీకు చెవులు ఉన్నాయి కాబట్టి ఈ మాటలు వినండి, బుద్ధి ఉంది కాబట్టి ఆలోచించండి. మీకు ఇష్టం లేకపోతే ఊసేయండి, మీరు ఊసేసినా కాని భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు సత్యం. నీవు స్వీకరించినా, ఆ మాటలను నీవు రిజక్టు చేసినా ఆయనకు వచ్చే నష్టం ఏమీ లేదు. లాభం, నష్టం, గౌరవం, అగౌరవం ఇవి అన్నీ జీవుడికే, భగవంతుడికి ఇవి ఏమీ లేవు. జీవలక్షణాలు ఉన్న నీకు భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు అర్థంకావు. నిన్ను నీవు మర్చిపోయి ఎప్పడైనా ఎవరినైనా ప్రేమించావా? దయ, ప్రేమ ఎలా ఉంటాయో నీకు తెలుసా? ఇవి ఏమీ తెలియని నువ్వు ఈశ్వరుని దయకు ఎలా పాత్రుడవు అవుతావు. నువ్వు తినే అన్నం నీకు అనారోగ్యం తీసుకొని రాకూడదు, ఆరోగ్యాన్ని ఇవ్వాలి. అలాగే నీవు చేసే సాధన నీకు అశాంతిని తీసుకొని రాకూడదు, శాంతిని ఇవ్వాలి.

భగవద్గీత చదువుకోవాలని ఉంది కాని మాకు టైము లేదు అని కొంతమంది అంటారు. గాంధీగారు కొన్ని కోట్లమంది వ్యవహారాలు చక్కబెడుతూ కూడా రోజూ గీత చదువుకోకుండా బయటకు వచ్చేవారు కాదు. ఆయనకు టైము ఉంది కాని మీకు టైము లేదా? గాంధీగారికంటే

మీరు బిజీగా ఉన్నారా? టైము లేదు అని చెప్పవద్దు మాకు శ్రద్ధ లేదు అనిచెప్పండి. మనకు తరచు భయం వేస్తోంది అనుకోండి లోపల ఏదో కోరిక ఉంది. కోరిక ఉన్నవాడికి భయం, దుఃఖం, అశాంతి వస్తాయి, కోరిక లేనివాడికి ఏమీ లేదు. అయితే కోరిక ఎక్కడ నుండి వస్తోంది అంటే దేహగతమైన నేనులోనుండి కోరికలు వస్తున్నాయి. ఆ గెడపదాటితే కోరికలు లేవు. దేహమే నేను అనే బుద్ధిలోనుండి బయటకు వస్తే వాడికి ఎటు చూసినా శాంతే, ఎటుచూసినా ఆనందమే. మీరు జ్ఞానం సంపాదిస్తే ఇతరులకు పంచి పెట్టకుండా ఎలా ఉండగలరు. మీ ఇంటి తలుపులు వేసుకొని లోపల కూర్చొని సమాజ శ్రేయస్సు కోసం హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించండి, మీ తలంపు ఆ తలుపులను గెంటుకొని బయటకు వచ్చి సమాజంలోకి ప్రవహిస్తుంది, మంచితలంపు యొక్క ప్రభావం సమాజం మీద ఉంటుంది. మంచితలంపుకే ఇంత ప్రభావం ఉన్నప్పుడు అలౌకికమైన శాంతి, అలౌకికమైన ఆనందానికి ఇంక ఎంత ప్రభావం ఉంటుందో చూడండి. నేను చేస్తున్నాను అనే తలంపు ప్రక్కన పెడితే వాడి ద్వారా సమాజానికి శాంతి అందుతుంది, ఆనందం అందుతుంది. మనం డబ్బు పెట్టి కొనుక్కోలేని వస్తువు ఒక్కటే ఉంది, అది శాంతి. ప్రపంచంలో ఉన్న సంపద అంతా కలిపినా అది శాంతితో సమానం కాదు. మన కుడిచెయ్యి ఎడమ చెయ్యికి ఏదైనా ఇస్తుంది అనుకోండి, నేను దానం చేసాను అని కుడిచెయ్యి అనుకోదు ఎందుచేత కుడిచెయ్యి, ఎడమచెయ్యి నాదే. జ్ఞానికి సమాజంతో అటువంటి తాదాత్మ్యం ఉంటుంది.

నాకు జ్ఞానం సంపాదించాలని ఉంది, దానికి ఆటంకాలు ఏమిటి అని అడిగితే నువ్వు జ్ఞానం సంపాదించటానికి నీ కుటుంబ సభ్యులు ఆటంకం కాదు, సమాజం ఆటంకం కాదు, ఆటంకాలు బయట ఏమీ లేవు. నీకు జ్ఞానం కలగకుండా నీకు నువ్వే అడ్డు వస్తున్నావు, అది నీకు తెలియటం లేదు. మీకు ఎవరికైనా తలనొప్పి వస్తే నాకు ఎర్రచీమ కుట్టినట్లుగా కూడా ఉండదు, అదే మా ఇంట్లో వారికి ఎవరికైనా తలనొప్పి వస్తే కంగారు పడిపోతాను. ఇటువంటి వేరుబుద్ధి ఉన్న వాడికా జ్ఞానం కలిగేది. మనకు మోక్షం ఇవ్వాలి అనుకొన్నప్పుడు వీడికి లోపల ఏదైనా రూపంతోగాని, నామంతోగాని తాదాత్మ్యం ఉందా, లేకపోతే లోపల వ్యక్తిభావన ఉందా అని చూసుకొంటాడు. ఇవన్నీ రహితమైతే నీవు అడగకుండానేనీకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు, వాడు దేవుడు. గౌతమబుద్ధుడు రాజ్యాన్ని విడిచిపెట్టాడు, సంసారాన్ని, సర్వభోగాలను విడిచిపెట్టాడు. జ్ఞానాన్వేషణకు అడవిలోనికి వచ్చాడు. అయ్యో ఇన్ని భోగాలను విడిచిపెట్టేసాను అనే తలంపు

కూడా ఆయనకు రాలేదు, వాడు బుద్ధుడు. మనం ఏమీ విడిచిపెట్టనక్కరలేదు, ఎవరికైనా ఒక గ్లాసు మజ్జిగ పోస్తే చాలు అది చచ్చేవరకు మర్చిపోము, ఇటువంటి పాడుబుద్ధికా జ్ఞానం కలిగేది? మీరు ధనమే ప్రధానం అనుకొని జీవిస్తారు అనుకోండి, జీవించండి కాని మీరు సంపాదించిన ధనం అంతా దెయ్యం కింద మారిపోయి మిమ్మల్ని తరుముతుంది అని చెప్పాడు. బ్రహ్మంకు భిన్నంగా నేను ఉన్నాను అనుకొన్నప్పడు అరణ్యాలకు వెళ్ళి నీవు రోజుల తరబడి, సంవత్సరాల తరబడి జపాలు, ధ్యానాలు, తపస్సులు చేసినా నిన్ను అశాంతి విడిచిపెట్టదు, దుఃఖం విడిచిపెట్టదు అని చెప్పాడు. మీరు ఎవరిని చూసినా మనస్సుతో చూడకండి, జ్ఞానంతో చూడండి. మీకు హెచ్చుతగ్గులు పోతాయి, పోవటమే కాదు మీరు బతికి ఉన్న నాలుగురోజులు దుఃఖం లేకుండా బతకవచ్చు. నీకు జ్ఞానం కలుగకుండా నీలోని బలహీనతలు, రాగద్వేషాలు నీ మనస్సులో ఉన్న పెంట అంతా అడ్డువస్తోంది. ఎవరో బయటవారు అడ్డువస్తున్నారు అనుకోవటం నీ అజ్ఞానానికి గుర్తు. సత్పురుషుల సహవాసం లేకుండా, సద్గ్రంథ పఠనం లేకుండా, ఈశ్వరుని దయ లేకుండా ఒక్క వాసనలో నుండి కూడా నీవు బయటకు రాలేవు.

కొంతమంది మాకు చాలా సమస్యలు ఉన్నాయి అంటారు. ఈ సమస్యలను దేవుడు కల్పించలేదు, నీ మనస్సే కల్పించింది. ఫలానా దేహం నాది, ఫలానా పేరు నాది, ఫలానా పరిస్థితులలో నేను ఉన్నాను అని ఊహించుకోవటం వలన సమస్యలు వస్తున్నాయి. మనం ఎలా బతకాలి అంటే ఈ లోకంలోనికి వచ్చి వెళ్ళిపోయిన గుర్తులు కూడా మనకు అక్కరలేదు. అలా గుర్తు లేకుండా వెళ్ళిపోతే, ఆ రకంగా మనం జీవిస్తే ఈశ్వరుని దయకు పాత్రులవుతాము. అధ్యయనం అంటే ఆ గ్రంథం మనం చదవటం వలన మనకు శాంతి కలగాలి, జ్ఞానం కలగాలి, దేహం ఉన్నా దేహం లేనివాడితో సమానం అవ్వాలి. మనకు జ్ఞానం కలిగించే వాక్కులు కృష్ణుడి ముఖతః వచ్చినవి, ఆయనే గోవిందుడు. అచ్యుతుడు అంటే చ్యుతి లేనివాడు. ఈ దేహం ఉన్నా, లేకపోయినా, ప్రపంచం ఉన్నా లేకపోయినా గౌరవం వచ్చినా, అగౌరవం వచ్చినా తన స్వరూపంలో నుండి, తన స్వభావంలో నుండి ఎవడైతే జారడో వాడే అచ్యుతుడు. అనంతుడు అంటే ఆది లేనివాడు, అంతం లేనివాడు, ఎప్పడూ ఉండేవాడు, వాడే గోవిందుడు. మీరు తరించటానికి అచ్యుత, అనంత, గోవిందా ఈ మూడు నామాలు చాలు అని చెప్పాడు. నిద్రపోయేటప్పడు ఈ మూడు నామాలు అనుకొంటే బాగా నిద్ర వస్తుంది, ఈ నామాలను స్మరిస్తూ స్మరిస్తూ ఉంటే మృత్యువు నుండి అమృతత్వంలోనికి వస్తారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

10-12-05 నుండి 19-12-05 వరకు	అరుణాచలం క్యాంపు, దీపోత్సవం
23-12-05 శుక్ర	కాపవరం, గీతామందిరం
14-01-06 శని	ఏలూరు, రామచంద్రరావు పేట, వెంకటేశ్వరస్వామి దేవస్థానం

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

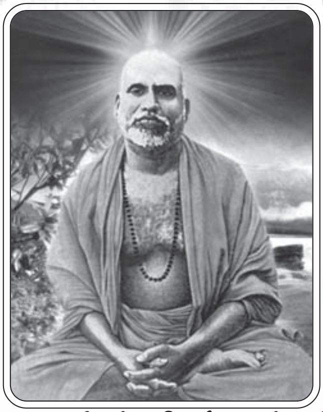

ప్రకటన

అనన్య భక్తులారా!

"సద్గురు దర్శనం" అన్న పేరుతో మహర్షి సద్గురు శ్రీ మలయాళ స్వాముల వారి జీవిత చరిత్ర టి.వి. సీరియల్‌గా 'మా టివి' ద్వారా 2005 నవంబరు 6వ తేదీ నుండి ప్రతి ఆదివారం ఉదయం గం॥ 8-30 ని॥ల నుండి గం॥ 9-00ల వరకు ప్రసారమగును. ప్రేక్షకులు గమనించి తప్పక వీక్షించగలరు.

వివరములకు : -

శ్రీ వ్యాసాశ్రమము

(వయా) ఏర్పేడు - 517 621, చిత్తూరు జిల్లా

✆ 08578 - 287528, 📱 9848542653

నీతో చూడబడేది ఏదీ నిజం కాదు - నీవు నిజం

ఈ ప్రపంచం అనేది వెయ్యి అద్దాలు అమర్చిన భవనంలాంటిది. ఒక అద్దం నలుపు, ఒక అద్దం తెలుపు, మరొకటి పసుపు, ఆకుపచ్చ ఏ రంగులోంచి చూచినా ఆరంగే నిజమనిపిస్తుంది. బూతద్దంలోంచి చూస్తే ఆకారాలు, కురీపిగా, వికృతంగా కనిపిస్తాయి. అన్నిటిలోను అసలు సత్యం ఒక్కటే అది అఖండం, నిర్వికల్పం, శాశ్వతం అదే ఏకమై వెలుగొందుతోంది. స్వప్నాలలో మనం ఏ లైటు, ఏ సూర్యకాంతి సహాయం లేకుండా వస్తువులను చూస్తున్నాము. వెలుగు లేనిదే దేనిని చూడలేము? అయితే స్వప్నంలో ఏ వెలుగు సహాయంతో చూస్తున్నాము? అది మన ఆత్మ ప్రకాశం వలనే. చిన్మయానంద్ "చూచే నేను, చూడబడే ప్రపంచం చూచీ చూడటం అనే సంబంధం వలన సాధ్యమయ్యే అసంఖ్యాక కష్ట సుఖాలు కూడా అజ్ఞాన జనితాలే, చూచే నేను ఎవడు? చూడబడేది ఏమిటి? ఎలా చూడబడుతోందో, స్పష్టంగా తెలిపే జ్ఞానాన్ని సంపాదిస్తే యదార్థం బోధపడుతుంది. భ్రమ నశిస్తుంది" అన్నారు. మన దేహాత్మ బుద్ధి దృశ్యాన్ని నిజమనుకొనే భ్రాంతి తొలగనంత కాలం ఈ మనస్సు యొక్క కల్పనలు ఇలాగే సాగుతాయి. దీని పరిష్కారం సత్‌సంఘం చేస్తూ ఉండాలి. తత్త్వం అందనంతకాలం మనస్సు చేసే నీచ చేష్టలు ఇలాగే ఉంటాయి. నిద్రలో కలలు కంటాము, మెలకువ రానంతవరకూ అది నిజంగానే తోస్తుంది. మెలకువ వస్తే అందు కనబడే పులి, పాము వగైరాలు అన్నీ అసత్యాలని తేలిపోతుంది. అలాగే ఈ నిజ జీవితంలో జరిగే ప్రతి సంఘటనలు కలల వంటివే అంటారు జ్ఞానులు. సినీ తెరపై బొమ్మలు వచ్చి చిత్రంగా ఆడి వెళ్ళిపోతాయి, ఆ బొమ్మలు మాట్లాడుతాయి, నవ్వుతాయి, ఏడుస్తాయి. మనం ఆ దృశ్యాన్ని చూచి నిజమని భావిస్తాము. మొదట అది సినిమా అని తెలిసి కూడా మాయలో పడతాము. సినిమా పూర్తి అయితే బొమ్మలు ఉండవు. మనం మాత్రం మిగులుతాము. బొమ్మలను ఆడించే ప్రొజక్టరుకు ఇచ్చే శక్తి మొదట, మధ్య, చివరలో కూడా కనిపించదు. అలాంటిదే ఈ జనన మరణాల క్రీడ అంటారు పెద్దలు. ఈ సత్యాన్ని ఉన్నది ఉన్నట్లు తెలుసుకోవటమే తెలివికి సార్థకం. తెలుసుకొన్న ఈ నిజాన్ని తెలియచెప్పే గురుదేవుల మాటలను దృఢంగా నమ్మాలి. సంశయం గలవానికి నాశనం తప్పదు.

– సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం